

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3950/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у извршном поступку ради наплате судске таксе извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Нишу, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, против извршног АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ђуро Благојевић, адвокат из ..., у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ђуро Благојевић, адвокат из ..., против туженог града Ниша, чији је заступник Градско правобранилаштво из Ниша, одлучујући о ревизији извршног дужника АА изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж и 1009/19 од 28.01.2020. године, на седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији АА, као извршног дужника, изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж и 1009/19 од 28.01.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија АА, као извршног дужника, изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж и 1009/19 од 28.01.2020. године.

Образложење

Основни суд у Нишу, решењем о извршењу П 5081/2018 од 23.09.2019. године, обавезао је таксеног обвезника АА из села ..., Општина ..., да у року од пет дана од дана пријема овог решења плати дуговану судску таксу у укупном износу од 15.000,00 динара, као и 390,00 динара за опомену и казнену таксу од 50% од таксе на рачун извршитеља (став први изреке). Констатовао је да уколико таксени обвезник у остављеном року не изврши исплату наведених износа, одређује се извршење решења ради наплате новчаног потраживања из става првог овог решења на целокупној имовини таксеног обвезника (став други изреке). Констатовао је да ће извршење спровести извршитељ (став други изреке), да се овлашћује извршитељ да ово решење достави таксеном обвезнику (став четврти изреке) и да жалба не одлаже извршење решења (став пети изреке).

Виши суд у Нишу, решењем Гж и 1009/19 од 28.01.2020. године, одбио је као неосновану жалбу извршног дужника таксеног обвезника АА и потврдио решење о извршењу Основног суда у Нишу П 5081/18 од 23.09.2019. године (став први изреке). Одбио је као неоснован захтев извршног дужника таксеног обвезника АА за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против наведеног решења донетог од стране Вишег суда у Нишу, АА као извршни дужник је изјавио ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“ број 106/05, 106/16 - аутентично тумачење, 113/17 - аутентично тумачење и 54/09), оценио да изјављена ревизија АА, као извршног дужника није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 24. став 1. ЗИО је прописано да, правни лекови у извршном поступку јесу жалба и приговор. Одредбом члана 27. да, против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Према томе, иако је решење о принудној наплати судске таксе донето поводом парничног поступка, услови за побијање истог предвиђени су по одредбама извршног поступка и они се примењују. Стога, како против правноснажног решења донетог у извршном поступку није дозвољена ревизија, то ревизија изјављена од стране АА као извршног дужника, не може се ни изузетно дозволити на основу цитираног члана 27. ЗИО.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије АА као извршног дужника, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. ЗПП и члана 39. ЗИО и утврдио да ревизија АА као извршног дужника није дозвољена.

Дакле, како у извршном поступку против правноснажног решења није дозвољена ревизија, то ревизија АА као извршног дужника, није дозвољена на основу члана 27. ЗИО.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. а у вези члана 420. ЗПП и 39. ЗИО, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић